

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa W. [...] S.A. w W.
przeciwko R. [...] Spółce z o.o. w W.
o uzgodnienie treści księgi wieczystej,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 10 lutego 2016 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej
od wyroku Sądu Okręgowego w W.
z dnia 12 grudnia 2014 r., sygn. akt V Ca [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej
kwotę 600 zł (sześćset złotych) tytułem zwrotu kosztów
postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Strona powodowa wносиła o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym przez wykreślenie z działu III wpisanej tam na rzecz strony pozwanej służebności. Jako wartość przedmiotu sporu wskazała w pozwie kwotę 10 000 zł.

Wyrokiem z dnia 2 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w W. oddalił powództwo.

W apelacji obejmującej wyrok Sądu pierwszej instancji w całości, strona powodowa jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała kwotę 50 001 zł.

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2014 r. Sąd Okręgowy w W. oddalił apelację.

W skardze kasacyjnej strona powodowa określiła, że zaskarża wyrok Sądu drugiej instancji w całości i jako wartość przedmiotu zaskarżenia wskazała kwotę 50 001 zł.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Określenie wartości przedmiotu sporu w sprawach o prawa majątkowe jest obowiązkiem powoda, który musi być spełniony już w pozwie (art. 187 § 1 pkt 1 k.p.c.). Określenie tej wartości następuje według oceny właściwej w chwili wniesienia pozwu i tak określona wartość pozostaje niezmienną do końca postępowania (art. 25 i 26 k.p.c.), chyba że nastąpiła zmiana powództwa, w wyniku której wartość przedmiotu sporu uległa także zmianie (art. 368 § 2 k.p.c.). Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 4 lutego 2005 r. II CZ 185/04 (nie publ.), rzeczą powoda jest zatem poczynienie przed wniesieniem pozwu odpowiednich ustaleń, które umożliwiłyby mu prawidłowe określenie w pozwie wartości przedmiotu sporu. Uchybienia i błędy w tym zakresie obciążają powoda, który nie może skutecznie zmienić w toku procesu wartości przedmiotu sporu, bez zmiany powództwa, powołując się jedynie np. na błąd popełniony przy określaniu wartości przedmiotu sporu w pozwie. Mogłoby to bowiem prowadzić do obchodzenia bezwzględnie obowiązującego przepisu art. 398² § 1 k.p.c., uzależniającego dopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe od wartości przedmiotu zaskarżenia, która przy niezmienionym powództwie, w sytuacji jego oddalenia oraz oddalenia apelacji, nie może być wyższą, niż kwota wskazana w pozwie.

W rozpoznawanej sprawie strona powodowa wskazała w pozwie jako wartość przedmiotu sporu kwotę 10 000 zł, której nie zmieniała do chwili wydania przez Sąd pierwszej instancji wyroku oddalającego powództwo. Zmiana wartości przedmiotu zaskarżenia na kwotę 50 001 zł dokonana przez powódkę w apelacji była zatem bezskuteczna w świetle postanowień art. 368 § 2 k.p.c. i w konsekwencji - wobec oddalenia apelacji - bezskuteczne jest również wskazanie

przez nią w skardze kasacyjnej jako wartości przedmiotu zaskarżenia kwoty 50 001 zł. Rzeczywistą wartością przedmiotu zaskarżenia jest bowiem wskazana przez nią w pozwie kwota 10 000 zł, wobec czego, zgodnie z art. 398² § 2 k.p.c., skarga kasacyjna jest niedopuszczalna.

Biorąc to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 2 i 3 k.p.c. odrzucił skargę kasacyjną, a na podstawie art. 98 w zw. z art. 108 § 1, art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c. orzekł o kosztach postępowania kasacyjnego.

[l.n]